

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายที่จะตรวจชำระคัมภีร์โลกปที่ปกสารที่ ระเมธังกรแต่ง ซึ่งได้คัดลอกต่อกันมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบันเป็นเวลานานถึง ๒๐๐ กว่าปี เพื่อให้ได้สำนวนที่ใกล้เคียงกับสำนวนที่ระเมธังกรแต่งมากที่สุด แล้วแปลออกเป็นภาษาไทยเพื่อเผยแพร่คัมภีร์นี้ต่อไป

คัมภีร์โลกปที่ปกสารนั้น ปริเฉทที่ ๑ สังขารโลกนิเทศ ปริเฉทที่ ๒ นิรยคตินิเทศซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบจากต้นฉบับ ๔ ต้นฉบับ ปริเฉทที่ ๑ แสดงเรื่องราวของสังขารโลกว่ามีความหมายอยู่ ๑๖ ประการ ได้แก่สัตว์ทั้งปวงที่ดำรงอยู่ได้เพราะอาหาร, นามและรูป, เวทนา ๓, อาหาร ๔, อุปาทานขันธ ๕, อายตนะภายใน ๖, วิญญาณฐิติ ๗, โลกธรรม ๘, ชัตตาวาส ๙, อายตนะ ๑๐, อายตนะ ๑๖, ธาตุ ๑๘. ปริเฉทที่ ๒ แสดงเรื่องนรกว่ามี ๘ แห่ง ได้แก่สัตว์นรก กาสสุตคนรก สังฆาฏนรก โรหูนรก ตาปนนรก ปตาปนนรกและอวิจินนรก แสดงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของนรกว่ามี ๔ มุม ๔ ประตู มีกำแพงเหล็กล้อมโดยรอบ มีไฟลุกโพล่ง มียมโลกอยู่ทิศละ ๑๐ แห่ง เช่น โลกภูมิ สิมพลี เป็นต้น ผู้ที่จะเข้าไปในนรกเหล่านั้นได้ก็เนื่องด้วยกรรมของตนเป็นผู้นำเข้าไป เช่น ผลกรรมที่สามิคารมารดาจะนำไปผู้นั้นไปเกิดในเวจีนรก สัตว์นรกจะทนทุกข์ทรมานอยู่ในนรกนั้นๆเป็นเวลานาน ส่วนความทุกข์ในนรกต่างๆนี้เป็นอันมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความทุกข์ในโลกนี้แล้วห่างไกลกันมาก คือ ความทุกข์ในโลกนี้มีเพียงเท่าเมล็ดพวงจัญจกเท่านั้น แต่ความทุกข์ในนรกนั้นมีมากเท่าภูเขาหิมพานต์ ระเมธังกรได้แสดงความมุ่งหมายในการแต่งคัมภีร์โลกปที่ปกสารว่า เพื่อให้คนมีความสังเวชที่จะกระทำความชั่ว แล้วหันมาทำความดีเป็นนิตย์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ยังมีเรื่องสืบเนื่องที่ควรทำการวิจัยต่อไป เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวรรณคดีบาลีและวรรณคดีไทย คือ

๑. เพื่อให้ได้คัมภีร์โลกปทีปปกสารครบทั้ง ๔ ปริเฉท ควรจะมีการชำระคัมภีร์นี้ต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวรรณคดีบาลีและวรรณคดีไทยอย่างยิ่ง

๒. หนังสือที่รวมเรื่องนรก เปต สวรรค์ และเทวคาเป็นต้น ที่เป็นภาษาไทยก็มี คือ ไตรภูมิพระร่วง ส่วนที่เป็นคำภาษาไทยได้แก่คัมภีร์คัมภีร์โลกปทีปปกสารของพระเมธังกรเดระ ดังนั้น น่าจะมีการวิจัยเปรียบเทียบกันระหว่างคัมภีร์โลกปทีปปกสารและไตรภูมิพระร่วงว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

๓. ในตอนสุดท้ายของคัมภีร์โลกปทีปปกสารกล่าวว่า พระเมธังกรเดระเป็นครูของพระยาลีไท เมื่อพระเจ้าลีไทแต่งตั้งไตรภูมิพระร่วงได้กล่าวถึงที่อาจารย์ต่างๆของพระองค์ไว้ แต่มีกล่าวถึงพระเมธังกร น่าจะมีการวิจัยต่อไปว่า ทำไมจึงไม่มีชื่อของพระเมธังกรปรากฏอยู่ด้วย หรือว่าในขณะที่พระยาลีไทแต่งตั้งไตรภูมิพระร่วง พระเมธังกรมีชื่อสมณศักดิ์เปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่นแล้ว ดังนั้น จึงไม่ปรากฏชื่อเดิมของท่าน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย